

Roman

De skilderesse fan de foerstoarm

Alexandra Guggenheim

Oersetting J.

Knol

KFFB

€ 16.00

De ramp bertsjutte foar Sara in grut personlik ferlies en fanwege deemoasjonele ympakt dyt it noch hietyl hiat, skrillt se yn earste ynstânsje tebek foar it wark. Mar meit's se as allinnichsteande vrou en selstrannich skilderesse it jild goed brûke kin, nimt se de opdracht dochs oan. Yn *De skilderesse fan de foerstoarm* ferningt Guggenheim op oertisjigjende wize optochte feiten en figueren mei historyske. Dêrby wordt it deistich libben yn de santijnde iuw widweidich en realistysk beskreau - net allinnich de lûden, roken en it oansicht fan de stêd, mar ek úntjouwingen op it méid fan wittenskip, ekonomy en keunst. Dat de auteur in promovearre keunsthistorika is, is te femmien aan de manier wêrop't hij 'yan geuren en kleuren skriuwt oer de technyske en ambachlike kanten fan it schilderjen - sketsen meisje, ferve mingje, en it ark wérmeit dat bart - mar ek oer it systeem fan de gilden en de ferskillende genres dyt beoefene wurde. Moai is de dynamyk tusken Sara en har goede freon Johannes Vermeer: 'It gie him derom de bittenkant te tekenjen. Hja dêrfoaroer woe it inerlik wenjan, troch hâlding en mimyk de karakters ferbyldzje. De taskôger de kompleksiteit fan de minsklike gefoelens toane. Dêr't by Vermeer de stille hearske, wie by har konflikt enspanning. Dêr't hy it ljocht yn sêne sette, brûkte sy ljocht en donker om it wêzentlike fan it únwêzentlike te skieden.'

Stellen

Ljkwols wurdت yn de twadde helle fan it boek de ferbylding fan de lezer wol hieltyd meer oan it wark set, as it skilderij fan Sara flak foar de únthulling stellen wurd. Mei it stedsbestjoer der net folle wark fan makket en Sara ek net it taseine lean útbetelle krijt giet se seis op úndersyk út, bystien troch Johannes Vermeer en de apoteker Nicolaes van Leeuwenhoek (de âldere broer dy't Anthoinie nea hân hat). Se hat fijammen genôch by de Lukasbrûren fan it skildersgilde, dy't oan de iene kant Sara net as folwardich skilder beskôgje om't se in vrouwen dy't dêrom ek gjin lid fan it gilde wurde mei, mar tagelyk oergeunstich binne op har fakmanskip en stilks. Dat it ferdwinen fan it skilderij in wrakaaksje is, leit dêrom foar de hân, mar de dieder en syn motiven komme tleinlik út boppe-wachte hoeke. Dêrmei wurdت boppedat in ynrigeairjende alternative oarsaak jün foar de ramp yn 1654.

Neist histoaryske roman en detektive is *De skilderesse fan de foerstoarm* by eintsjesbesluit ek noch in leafdasskiednis as Sara har ferlies by de brân einlings ferwurkjie kin en de takomst har wer ralaket. Dat gelok-al is ek dat wat foarsisher - is dizze sympathike haadpersoan wol grund nei alle spanning en argwaasje dy't se trochstien hat yn dit boek.

Het springen van de kruitoren in Delft, 12 oktober 1654 (1654-1660) van Egbert Lievensz. van der Poel, olieverf op paneel, 37 x 62 cm. © Collectie Rijksmuseum Amsterdam

Keunstskiednis folferskaat

Delft, 1664. Tsien jier nei de grutte eksplazioazje yn in munysjedepot wêrby't in grut part fan de binnenstêd ferneatige is en hûnderten minsken omkaam binne, krijt de fiktive histoarjeskilder Sara Meulemeester opdracht fan it stedsbestjoer om in skilderij te meitsjen om dizze ramp te betinken.

Foarsisher

Dit boek sels hat rakflakken mei beide keunstopfettings, ek al snijt de kompleksiteit fan mînslike gefoelens faak wat ûnder by it realisme. Troch de detaillearre beskrivingen wurdت der net in soad oan de ferbylding fan de lezer oerlitten. Dêrnoch komme we by de persoonnaazjes net folle fierder as de bûtenkant; dat wat harren driuwt dolt net